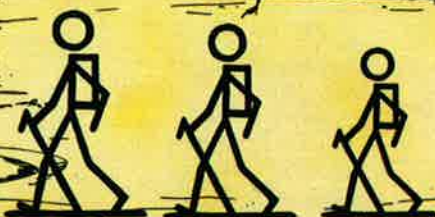
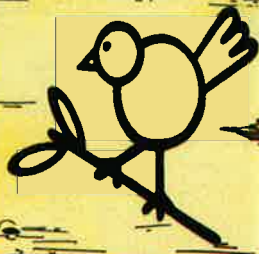

La Comuna

de Bunyola

La Comuna

de Bunyola

Ginnèsia. Estudi i Interpretació del Medi

Bunyola
2005

Ubicació del Terme Municipal de Bunyola a l'illa de Mallorca.

On és?

Bunyola és un municipi situat a la Serra de Tramuntana de Mallorca. La seva extensió és de 8.414 hectàrees. Limita amb els municipis de Palma i Marratxí al Sud, Santa Maria del Camí i Alaró a l'est, Escorca i Sóller al nord i Deià i Valldemossa a l'oest. Una de les particularitats del municipi és la de presentar una de les masses forestals més extenses de les quals encara podem gaudir a Mallorca: La Comuna de Bunyola. La Comuna de Bunyola, amb una extensió de 716 hectàrees és la massa forestal més extensa del municipi, suposant un 8.5% del total de la superfície del terme.

La Comuna de Bunyola és una enorme superfície forestal i és de titularitat municipal, és a dir, d'ús públic. És un bosc inclòs dins les zones delimitades per la Llei d'Espais Naturals (LEN) i les Àrees Naturals d'Especial Interès (ANEI).

Com hi arribam?

Per accedir a la Comuna, abans caldrà arribar a Bunyola. A més del transport privat, hi podem arribar amb el servei de bus (consultar horaris), que ens deixarà a la plaça del poble, o bé amb el tren de Sóller (consultar horaris), que ens deixarà a l'estació. En els dos casos convé prendre la plaça del poble com a punt de partida per arribar a la Comuna i seguir les indicacions que podem trobar més endavant en aquesta guia.

El tren de Sóller ens ofereix una agradable ruta des de Palma o des de Sóller per arribar al poble de Bunyola.

Què hi trobarem

A la Comuna de Bunyola, que és una de les finques públiques de titularitat municipal més grans de la Serra de Tramuntana, hi podem diferenciar bàsicament dos tipus de comunitats:

- L'alzinar
- La garriga

L'ALZINAR

Fruit de l'alzina (*Quercus ilex*)

Olivella (*Cheonum tri-coccum*)

Cirerer de pastor (*Ruscus aculeatus*)

L'alzinar

A les zones més ombrívoles hi podem observar l'alzinar, que és el bosc més característic de la Mediterrània occidental. L'alzinar seria la comunitat vegetal que més equilibri mantindria amb totes les característiques físico-químiques del nostre medi. L'alzinar, però, ha minvat molt a causa de l'enorme pressió que ha suportat per les activitats humanes.

L'alzinar de la Comuna, com tots els alzinars, ha de superar any rere any, la problemàtica bàsica de la vegetació balear, que és la sequera i les elevades temperatures dels mesos estivals. Això ho ha aconseguit amb la seva estructura extraordinàriament tancada, que evita l'evaporació i frena la pèrdua d'aigua. A més les fulles de la vegetació d'aquesta comunitat solen ser dures i coriàcies per evitar també la pèrdua d'aigua per transpiració.

Dins l'alzinar hi podem veure algunes espècies vegetals de gran interès:

- Alzina (*Quercus ilex*)
- Cirerer de pastor (*Ruscus aculeatus*)
- Argelaga (*Calicotome spinosa*)
- Pa porcí (*Cyclamen balearicum*)
- Safrà (*Crocus cambessedessii*)
- Olivella (*Cneorum tricoccum*)
- Xiprell (*Erica multiflora*)
- Murta (*Myrtus communis*)

Polypodium cambricum

Altres espècies que podem trobar segons l'època de l'any i que formen l'estrat herbaci del sotabosc són:

- molses: cadeneta, barbasoca
- bolets: peu de rata (*Ramaria gracilis*), cogoma o forta (*Russula delica*), cama seca o picornell (*Cantharellus cibarius*), etc.
- líquens: *Xanthoria parietina*, *Lecidea paupercula*, etc.

Xiprell (Erica multiflora)

Peu de rata (Ramaria gracilis)

LA GARRIGA

Fruit de l'arbocera (*Arbutus unedo*)

Esclata-sang (*Lactarius sanguifluus*)

Garballó (*Chamaerops humilis*)

La garriga

A les zones amb més incidència solar hi podem trobar la garriga.

Es caracteritza per ser una comunitat vegetal formada per un estrat arbori on hi predomina el pi (*Pinus halepensis*) i l'ullastre (*Olea europea*).

Els pins suposen una comunitat invasora de les zones que haurien d'estar ocupades per l'alzinar. De fet, aquest tipus de vegetació s'ha anat instal·lant a mesura que la pressió exercida pels homes ha fet recular els alzinars. Els pins produeixen una quantitat fabulosa de pinyons que poden germinar als llocs oberts, i que, a causa de la seva tolerància i resistència ràpidament proliferen en les clarianes dels alzinars. En condicions normals, la vegetació pròpia dels alzinars hauria d'anar cobrint d'ombra les zones ocupades pels pins obligant a aquests a retrocedir a les zones massa exigents per les alzines. Cal recordar que els pins són espècies heliòfiles i necessiten la llum solar per desenvolupar-se. El problema és que la pressió

exercida pels homes en temps passats per aconseguir extreure carbó dels alzinars provocava l'obertura de moltes clarianes que permeteren l'extensió incontrolada dels pins.

A l'estrat arbustiu i herbaci, hi trobam una gran diversitat d'espècies adaptades a les condicions ambientals d'elevada incidència solar i estrés hídric.

Les espècies que podem veure són:

- Pi (*Pinus halepensis*)
- Romaní (*Rosmarinus officinalis*)
- Garballó (*Chamaerops humilis*)
- Esparregueres (*Asparagus sp*)
- Càrritx (*Ampelodesma mauritanica*)
- Mata (*Pistacia lentiscus*)
- Llampúdol bord (*Rhamnus Ludovici Salvatori*)
- Arbocera (*Arbutus unedo*)
- Estepa llimonenca (*Cistus monspeliensis*)
- Lletrera (*Euphorbia sp*)
- Bolets: esclata-sang (*Lactarius sanguifluus*)

Pi (*Pinus halepensis*)

Fruit de la mata (*Pistacia lentiscus*)

Romaní (*Rosmarinus officinalis*)

Bitxac (*Saxicola torquata*)

Serp de garriga (*Macropodon cucullatus*)

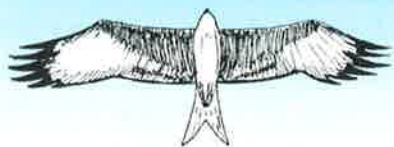
La fauna

Pel que fa a la fauna, la Comuna de Bunyola també es caracteritza per presentar una enorme diversitat. En relació als ocells, a més de suposar un hàbitat per a la fauna autòctona de l'illa, (corbs, busquerets, xoric, caça-mosques, voltor, esparver, vitrac pinzans...) també suposa un bon refugi per aquelles espècies que es troben de pas (milana negra, milana reial, ropits, tords...)

Quant a la resta d'animals es poden observar una gran varietat d'artròpodes (escarabats, aràcnids, papallones...), rèptils (tortugues, serps de garriga...), i mamífers, tot i que aquests darrers són els més mals de veure (marts, genetes i mostels).

Voltor negre
(*Aegypius monachus*)

Milana (*Milvus milvus*)

Corb (*Corvus corax*)

Escarabat rinoceront (*Oryctes nasicornis*)

Runes d'un forn de calç.

Medi antròpic

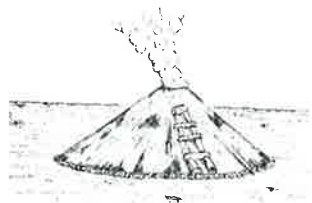
Fins a mitjans del segle passat (segle XX), a la Comuna de Bunyola s'hi desenvolupava una activitat que tenia una forta repercussió social, econòmica i natural: el carboneig. Només fent una passejada per les zones d'alzinars de la Comuna, hi podem observar les restes d'aquella activitat: les bases sobre les quals s'hi construïen les sitges. Hi ha algunes zones (pujada de Ca Na Moragues) on realment hi podem observar un sistema de 10-12 sitges consecutives, associades a un forn de calç. Així, en algunes èpoques de l'any aquella zona i algunes altres devien ser zones amb una gran activitat humana, que permetia, finalment, aconseguir un bé molt preuat en aquell moment: el carbó vegetal.

Cal recordar que en aquell moment el petroli i els sistemes energètics derivats, com l'electricitat, encara no s'havien posat en marxa, o bé, encara no suposaven un sistema energètic que podia ser aprofitat per tota la població. Des del punt de vista social, els carbo-

ners desenvolupaven la seva feina, orientativament, des de Sant Josep (19 març) fins el dia de Sant Mateu (21 de setembre) patró de Bunyola. Així, es pretenia evitar els mesos de més fred a la muntanya.

Segons la llunyania de la sitja, la família del carboner podia romandre a la zona de "ranxo", que era com s'anomenava la zona que permetia abastir la sitja del seu combustible (llenya d'alzina).

Les condicions de vida eren molt dures, derivades d'un estricte i obligat contacte amb la natura. A més cal tenir en compte també, que tot aquell esforç humà estava destinat a aconseguir una bona quantitat de carbó vegetal de la millor qualitat possible, i això implicava una dedicació permanent a la sitja per tal que el procés de combustió controlada fos el millor possible. Aquest fet repercutia directament en les hores de descans del carboner i la seva família. Des del punt de vista econòmic, aquesta tasca permetia al carboner aconseguir uns ingressos molt importants derivats de la venda del carbó al propietari del ranxo, que comprava el carbó

Dibuix d'una sitja.

Camí d'accés a la Comuna on podem apreciar els marges.

a una determinada quantitat per cada quintar aconseguit.

Per entendre els beneficis del carboner cal dir que en la majoria de casos el camí d'accés a la sitja, la fabricació de la sitja, la fabricació de la barraca i la feina de recollir la llenya corrien a càrrec del carboner. Si per alguna raó el carbó es feia malbé, el que en patia les conseqüències també era el carboner, que no podia aconseguir cap benefici de molts de dies de treball i calor.

Des del punt de vista natural, la tasca del carboner permetia mantenir un ecosistema actiu, ja que només es tallaven els arbres mal formats, o els més vells, o aquells que estaven parasitats pel banyarriquer. Aquest fet permetia que els arbres més petits poguessin desenvolupar-se. Així, se seguia un estricte procés de selecció dels arbres que es tallaven per abastir la sitja. Posteriorment aquestes soques brotaven i s'assegurava la possibilitat de fabricar carbó en anys posteriors. Això suposava un clar exemple de desenvolupament sostenible.

A més, les zones de ranxo s'anaven alternant en períodes de set anys, fet

que permetia la regeneració de la zona des del punt de vista forestal.

Un altre avantatge del carboneig era que es duia a terme una important neteja del bosc, evitant que biomassa forestal morta i, per tant, molt combustible s'acumulés (problema forestal actual) formant activadors del foc en cas d'incendis forestals.

Una altra de les estructures que podem observar a la Comuna, són els forns de calç, que són unes construccions cilíndriques parcialment enfonsades a la terra i que s'empraven per a la fabricació de calç, utilitzada per emblanquinar, per cobrir cadàvers d'animals, com a fungicida i també com a insecticida.

En la fabricació de la calç s'utilitzava la pedra calcària, que per efecte de la calor es transformava en calç viva (òxid de calci). Per a la utilització quotidiana de la calç viva prèviament s'havia d'amarar (mesclar amb aigua).

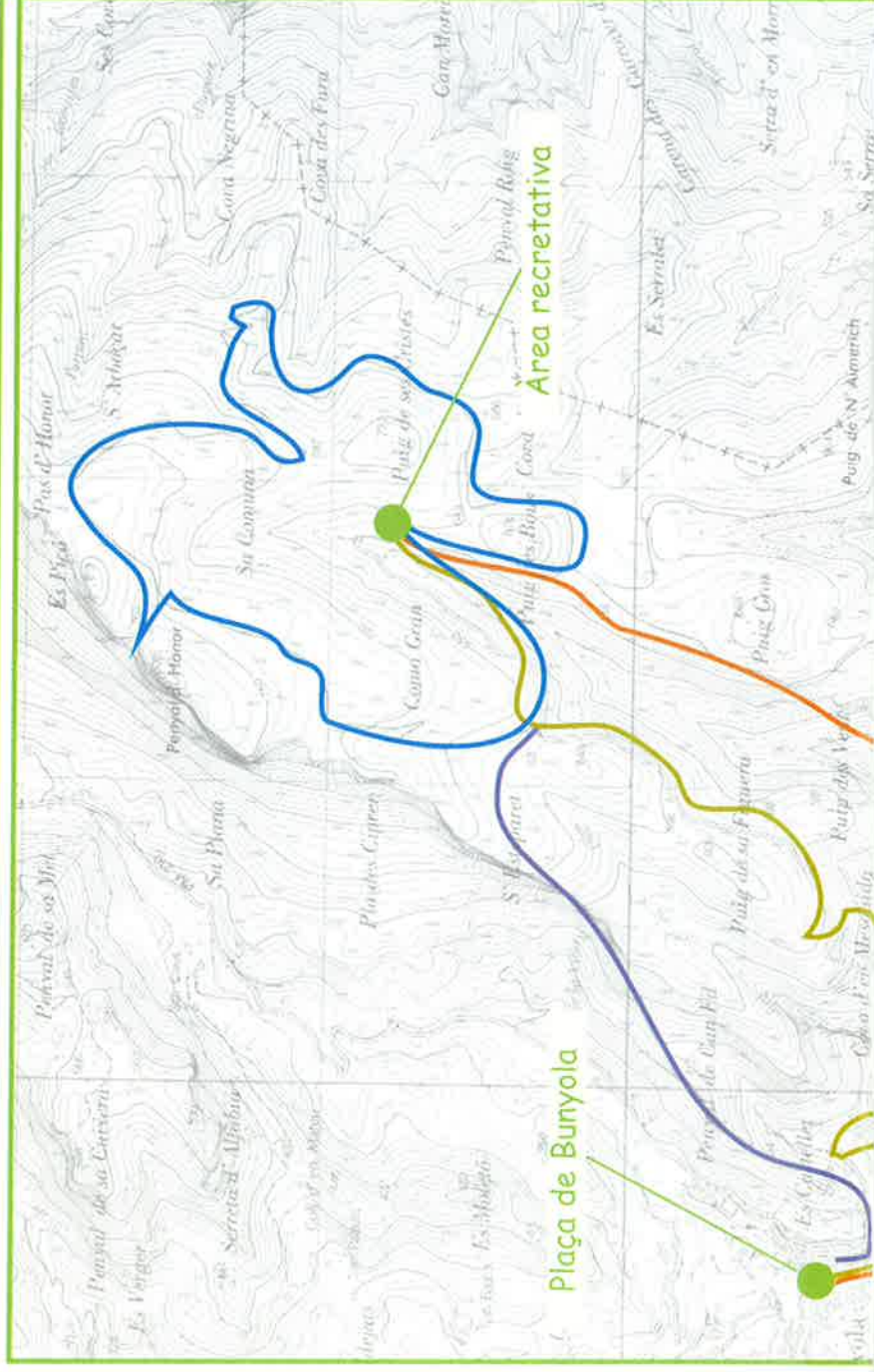
Cal aclarir que el forn pel seu funcionament constava d'una cúpula feta de pedra calcària que actualment no es pot observar.

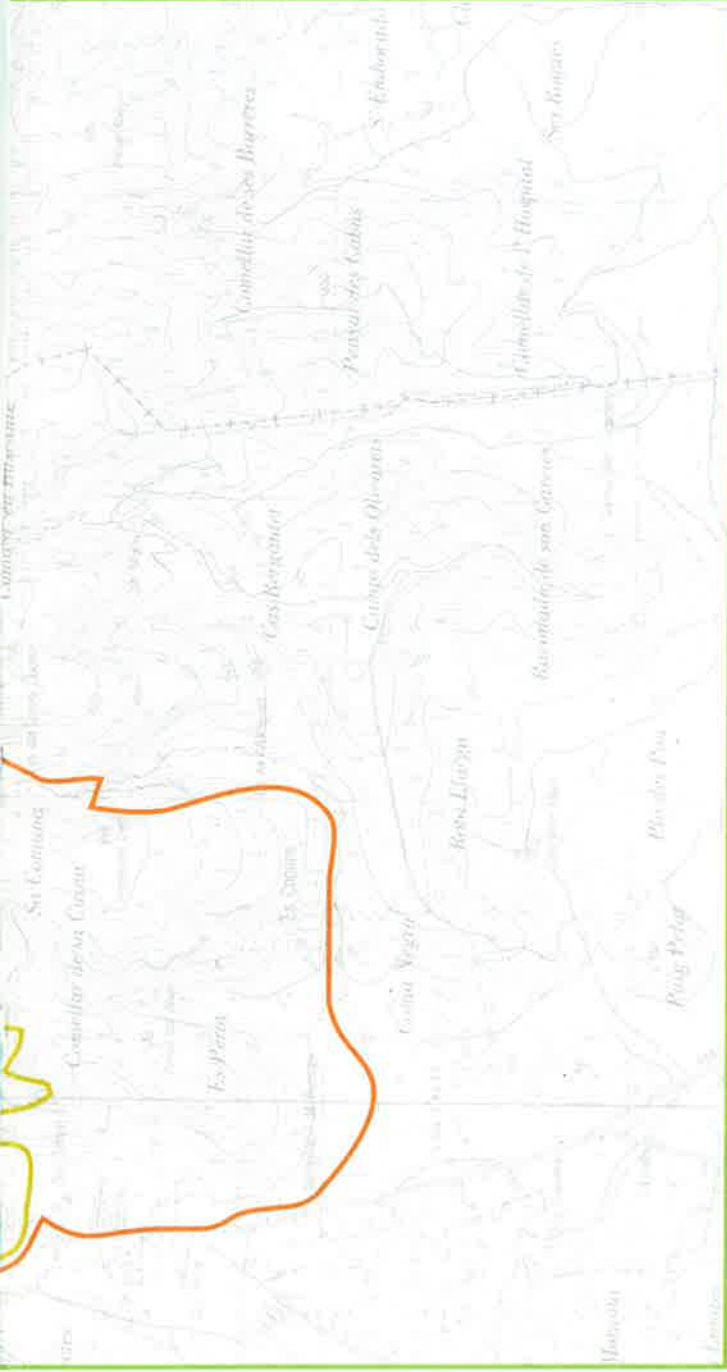

Antic abeurador de la Comuna de Bunyola.

Rutes recomanades per la Comuna de Bunyola

Mapa de l'Institut Geogràfic Nacional E:1:25.000

Ruta 1: Plaça de Bunyola - Camí des Grau - Cas Garriguer

Ruta 2: Plaça de Bunyola - Pista forestal - Cas Garriguer

Ruta 3: Plaça de Bunyola - Ca na Moragues - Cas Garriguer

Ruta 4: Cas Garriguer - Penyal d'Honor - Cas Garriguer

La Comuna presenta una gran quantitat de camins per a la pràctica del senderisme.

Camí d'accés a la Comuna.

Què hi podem fer?

La Comuna de Bunyola ofereix als seus visitants una gran quantitat de possibilitats de lleure. Així, podem realitzar-hi senderisme, escalada, bicicleta de muntanya, caça, vol lliure, espeleologia i voluntariat.

Senderisme: A la Comuna hi ha una gran quantitat de camins i caminois que permeten gaudir del medi natural propi de la Mediterrània occidental. Així, podrem passejar per ombrívols alzinars i assolellats pinars, on observarem una flora i una fauna de gran diversitat i, si ens hi fixam bé, podrem apreciar qualche endemisme vegetal. A més, si de tant en tant aixecam el cap podrem veure alguna milana, algun esparver i fins i tot qualche voltor.

Nota: Més endavant en aquesta guia trobareu unes rutes recomanades

Escalada: La Comuna de Bunyola té algunes zones privilegiades per a la pràctica d'aquesta modalitat esportiva, ja que té una geomorfologia abrupta que ha permès l'obertura de moltes vies verticals.

Zona de la Comuna idònia per a la pràctica de l'escalada.

Bicicleta de muntanya: A la Comuna hi ha una gran quantitat de camins transitables en bicicleta de muntanya que permetran als amants d'aquesta modalitat esportiva gaudir de la natura.

Bicicleta de muntanya.

Nota: Més endavant en aquesta guia trobareu unes rutes recomanades

Vol lliure: Al camí principal de pujada a la caseta del garriguer, hi trobam una plataforma de llançament. La plataforma es troba en una zona privilegiada amb una impressionant vista de la badia de Palma i de la Mediterrània. A més a més, s'hi produeixen uns corrents tèrmics adequats per a la pràctica d'aquest esport.

Telèfons d'interès:

Ajuntament de Bunyola.

Informació:

971.613.007

Fax: 971.615.227

Associació de Defensa
Forestal (ADF)

Demanau per:

Antoni Amengual

Telèfon: 625.091.610

Club Ciclista "Es Pedal"

Demanau per:

Antoni Vicens

Telèfon: 649.755.920

Grup Excursionista de
Bunyola

Demanau per:

Maties Amengual

Telèfon: 655.236.593

Espeleologia: El fet que la massa rocosa que forma la Comuna sigui de natura calcària fa que presenti un modelat endocàrstic. Per mor d'això, s'hi ubiquen una gran quantitat de cavitats subterrànies que poden ser transitables. Cal dir que aquesta activitat esportiva requereix una gran experiència en cavitats i un gran nivell tècnic complementat amb un equipament altament especialitzat.

Voluntariat: El grup que treballa de forma més activa en la defensa i protecció de la Comuna és l'Associació de Defensa Forestal (ADF). Aquesta associació coordina un gran conjunt d'activitats:

- Recuperació de sitges i forns de calç.
- Neteja i obertura de camins.
- Vigilància contra incendis a l'estiu.
- Reforestació de zones cremades.
- Educació ambiental.
- Activitats culturals.
- Activitats esportives i lúdiques.